

Nr 303.

Av herr **Elmroth**, angående viss ändring i gällande motorfordonsförordning.

Nu gällande bestämmelser i Kungl. Maj:ts motorfordonsförordning synas mig i viss grad otillfredsställande. De bestämmelser, i avseende å vilka jag önskar ändring, äro i huvudsak följande:

»Har förare vid färd med automobil i något för trafiksäkerheten väsentligt hänseende allvarligen åsidosatt honom såsom förare åliggande förpliktelser eller varit så påverkade av starka drycker, att han kan antagas ej hava ägt nödigt herravälde över sina handlingar, eller har förare eljest ådagalagt sådana egenskaper, att han icke bör betros att föra automobil, skall länsstyrelse som utfärdat körkortet, efter nöjaktig utredning, återkalla detsamma. Äro omständigheterna av den beskaffenhet, att anledning är att antaga, att förare skall, utan att återkallelse av körkortet skett, låta sig rättas, och är ej fråga om förare, som vid färd med automobil varit så påverkad av starka drycker som ovan angives, må varning i stället meddelas. Återkallas körkort skall därvid förklaras — — — bestämmas till minst sex månader. Har förares förmåga att föra automobil blivit så väsentligt nedsatt genom sjukdom — — — skall körkortet återkallas. Har fråga uppstått om återkallelse av körkort och föreligger därvid sådana omständigheter att föraren uppenbarligen måste anses olämplig att föra automobil, må länsstyrelsen, redan innan slutligt beslut om återkallelsen fattas, förordna att körkortet skall tillsvidare återkallas».

En förutsättning för att en sökande över huvud skall kunna erhålla körkort är den lokala polismyndighetens i laga ordning meddelade intyg om nykterhet m. m. Då erhållandet av körkort alltså i hög grad är beroende av den lokala polismyndighetens omdöme om vederbörande sökandes lämplighet m. m. kan näppeligen något invändas emot att tillägna den lokala polismyndigheten befogenhet att i *särskilda fall* återkalla eller att åtminstone tillsvidare beröva vederbörande rätten att föra automobil, låt vara att rättigheten tilldelats av högre myndighet. Fall kunna givetvis inträffa, då ett *omedelbart* återkallande av körkortet bör ske utan tidsutdräkt, t. ex. då förare varit berusad under framförande av automobil eller då förare ådagalagt *grov* vårdslöshet vid dylik färd.

Det kan möjligen häremot invändas, att i trängande fall en mera snabb körkortsindragning redan under nu gällande bestämmelser av länsstyrelse kan åstadkommas, men i praktiken går det inte så fort med hänsyn till den utredning, som dock kräves i varje särskilt fall. Enbart en framställning av polismyndigheten torde icke godtagas av länsstyrelsen, som givetvis fordrar skriftlig utredning (polisrapport). En sådan utredning kan i

regel icke presteras genast. Och under tiden hinner bilföraren ifråga utföra flera körningar, till risk för såväl honom själv som andra trafikanter. Vad jag åsyftar — ett »ögonblickligt» ingripande, exempelvis att omedelbart främtaga en fyllerist beviset på hans behörighet att föra automobil — vinnes ej med en aldrig så snabb handläggning av ärendet enligt nu gällande bestämmelser.

Anmärkas må, att den lokala polismyndigheten redan nu äger befogenheter, som äro långt mera betydande än körkortsindragning, t. ex. anhållande, beslag, häktning m. m. Och såsom en kuriositet kan påpekas, att den lokala polismyndigheten sålunda äger att försäkra sig om en fyllerists person men icke hans körkort.

Givetvis bör i här berörda fall vederbörande förbehållas rätten att hos administrativ myndighet överklaga polismyndighetens beslut.

Med återopande av vad sålunda anförts får jag därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om utredning och förslag till sådana ändringar i gällande motorfordonsförordning, att polismyndighet förlänas befogenhet att i särskilda fall återkalla körkort av orsaker, som framgå i ovanstående motivering.

Stockholm den 19 januari 1933.

A. E. Elmroth.